

10 Năm...Tình Chưa Cũ

Mùa thu ở xứ Mỹ có nơi dễ nhận ra nhưng cũng có nơi khó mà nhận ra vì mọi sự đều do tại...bị...vì...bởi... ông trời.

Có nơi vào cuối tháng tám hoặc đầu tháng 9 tây lịch là thiên hạ biết mùa thu đang tới bằng những cơn gió se lạnh, có một ít mưa đầu đó và rõ nhất là thấy là vàng lá đỏ lốm đốm trong những rừng cây nằm dọc trên những xa lộ thênh thang hoặc trong những công viên nai vàng ngơ ngác. Nhưng cũng có một vài nơi, như nơi kẻ viết bài này đang ở – đến ngày thu phân 21 tháng 9 mà nhiệt độ vẫn cứ là ba con số. Điều đó có nghĩa là dân Texas vẫn còn phải tiếp tục hưởng thêm cái nóng của mùa hè. Qua đến tháng 10, không có gì thay đổi. Trời cứ nóng! Cho đến những ngày đầu tháng 11, sau hai ngày có vài cơn mưa “không thấm đất” không khí mới chịu dịu bớt khiến thiên hạ thở phào nhẹ nhõm. Xin chia tay mùa hè! Xin chào mùa thu đang đến.

Hình như có linh tính là mùa thu năm nay sẽ đến vào tháng 11 tại Texas nên có một cặp vợ chồng – vợ là Bùi Thị Hải, chồng là Huỳnh Văn Hiếu đã gửi một thư mời đúng vào ngày thu phân (21 tháng 9) rằng mời bà con thuộc Gia Đình Củi Ngo tại thành phố Houston đến dự cuộc họp mặt vào ngày 5 tháng 11 – 2023. Cần nhắc lại một tí là Gia Đình Củi Ngo thành lập năm 2013 gồm ba cựu học sinh Trần Hưng Đạo là Trần Ngọc Toàn, Nguyễn Vương Thái và Hoàng Kim Châu, mười một cựu học sinh Bùi Thị Xuân là Đào Thị An, Nguyễn Thị Nguyệt, Vũ Thị Hiền, Nguyễn Thị Thảo, Lê Thị Li, Nguyễn Thanh An, Bùi Thị Hải, Diệp Nữ Hạc Cúc, Lê Thị Cẩm, Nghiêm Thị Hiệp và Ngô Ánh Minh. Tám chàng rể là: Đặng Đình Hiệp, Trương Văn Phước, Nguyễn Hữu Trí,

Đào Trọng Hưng, Trần Văn Thái, Nguyễn Mậu Lộc, Huỳnh Văn Hiếu và Nguyễn Quý Bình. Hai nàng dâu là Trần Kim Quy và Phạm Thị Xoàn. Anh rể Trương Văn Phước và cặp Nguyễn Hữu Trí & Nguyễn Thị Nguyệt đã già từ gia đình. Hiện tại còn 21 thành viên trong Gia Đình Củi Ngo.

Trước năm 2020 Gia Đình Củi Ngo sinh hoạt rất đều đặn, cứ đôi ba tháng tháng gặp gỡ một lần, thường luân phiên tổ chức tại nhà các thành viên với những chương trình sinh hoạt sống động, vui tươi để “Giữ Chặt Mối Dây” khiến cho Củi Ngo trở thành mỗi nhóm lửa sưởi ấm cho tình đồng hương Đà Lạt và tình đồng môn của những người là cựu học sinh hai trường công lập lớn nhất của vùng Cao Nguyên Trung Phần Việt Nam.

Những năm đại nạn Covid 19 hầu hết các tổ chức như hội đoàn, nhóm và các cộng đồng lớn nhỏ khắp mọi nơi trên toàn nước Mỹ phải ngưng hoạt động trong đó có Gia Đình Củi Ngo. Toàn thế giới có trên ba triệu người chết do China virus. Đối với các thành viên của Gia Đình Củi Ngo thì con virus Tàu không dám đụng đến. Nhờ vậy mà “huynh đệ tỷ muội” trong gia đình lại có cơ hội gặp nhau. Từ 2022 và đầu năm 2023 có vài lần họp mặt nhưng chỉ hẹn nhau tại các quán ăn trong vòng một hai tiếng đồng hồ để ăn uống chuyện trò rồi nhà ai nấy về. Gặp nhau thấy mọi người vẫn còn khỏe mạnh là mừng là vui.

Cho đến tháng 11 như đã nói ở trên mới có cuộc họp mặt tại nhà của cô chú Bùi Thị Hải và Huỳnh Văn Hiếu. Như cảm nhận được sự háo hức mong đợi của các thành viên Gia Đình Củi Ngo nên ông trời ngay hai ngày đầu tháng

11 đã ban cho vài cơn mưa tuy không lớn nhưng cũng là cho không khí dịu xuống. Đến ngày 5 tháng 11 thì trời Houston không có nắng và cũng chẳng có mưa. Thế là mọi người có mặt tại ngôi nhà của Hải - Hiếu nằm ở hướng tây bắc thành phố Houston. Nhân số của Gia Đình Củi Ngo là 21 nhưng hôm đó có một người vắng mặt là cô Út 8 (gọi là U8) Thanh An, lý do là U8 bận đang đi coi cạp ở xứ South Africa. Cô U8 tuổi cầm tinh Con Hổ nhưng từ bé đến lớn chưa bao giờ thấy ông Cạp, cho nên cô quyết định phải bay sang tận Phi Châu để coi mặt Cạp nó ra làm sao...Quả là hi hữu và phi thường...

Bên trong ngôi nhà của hai gia chủ (ở Mỹ vợ chồng đứng tên chung căn nhà nên gọi là hai gia chủ cho phải phép và đúng luật) bày biện trang nhã, trên bảy tám vách tường (không phải chỉ bốn bức tường như ở Việt Nam) hình ảnh gia đình của vợ chồng con cháu trông rất vui mắt. Hình nào cũng đẹp vợ đẹp chồng, đẹp con đẹp cháu...mà ngôn ngữ nô nê của người Việt ta – chỉ nhìn vào những tấm hình không thôi - gọi là một Gia Đình Hạnh Phúc. Tường bên trái thấy nhiều bức tranh vẽ phong cảnh trên giấy size 8x10 cũng rất bắt mắt. Thì hóa ra “gia chủ đàn ông” đang tập làm họa sĩ. Người đầu mà lắm tài thế!

Bước vào phòng kế bên trong thì thấy tấm poster ghi “**Chúc Mừng Đệ Thập Chu Niên – Gia Đình Củi Ngo – Đà Lạt – 2013.2023**”. Chỉ thấy tấm poster thôi mọi người đã thấy ấm trong “cái bụng” rồi. Củi Ngo đang hiện hữu và Củi Ngo đang được mời lửa để sưởi ấm mọi người. Kế bên tấm poster đếm thấy có đúng nửa tá đàn dựng ngay bên ngoài lò sưởi...guitar, mandolin, banjo và cả violin nữa. Hỏi ra mới biết Hiếu nhà ta ngoài ngón nghề chơi guitar, mandolin, banjo nay kéo thêm đàn cò violin nữa. Đứng nhìn mới đàn mà bên tai nghe “một nửa chủ nhà” phát biểu như thế này: “*lúc nào nghe ảnh kéo ò e thì tui mời ảnh leo lên lầu mà kéo...*”.Không nghe giải thích tại sao!

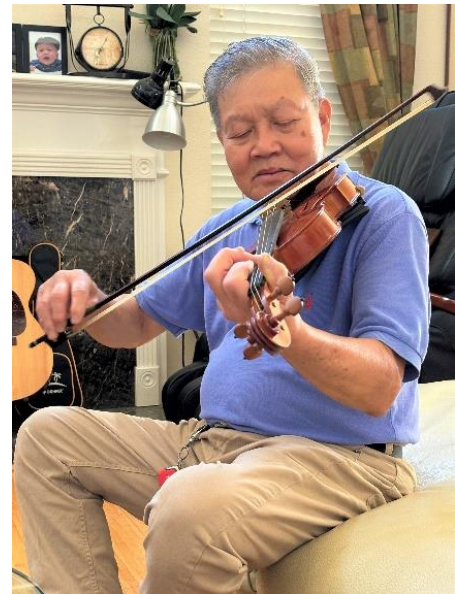
Nhìn vào góc kitchen “thì nửa gia chủ” đang ra tay nắn nắn một mớ thịt xay để chuẩn bị cho món

“bún chả Hà Nội”. Bước ra sân sau lại thấy cô con gái của “hai gia chủ” cũng đang tiếp tay với mẹ để làm thêm các món ăn. Ngẫm ra thì đúng như trong email mời của Hải Hiếu là “*bao ăn từ 11 giờ sáng đến 5 giờ chiều*”. Thức ăn vô số kể. Chẳng những thế, khi các vợ Củi Ngo lần lượt đến cũng không quên mang theo thức ăn đủ hương vị ba miền Trung Nam Bắc. Lại có thêm hai chai rượu đào, một sản xuất từ Mỹ, một sản xuất từ Canada. Đặc biệt là hai O Hạc Cúc và Lệ Cẩm mang đến một chiếc bánh sinh nhật trên có ghi: “*Happy Birthday Củi Ngo Nov. A 5 – C6 - A 10 - Út 11*” được giải thích như sau: “Mừng sinh nhật vào tháng 11 của các Củi Ngo: Anh 5 Đào Trọng Hưng, Chị 6 Đào Thị An, Anh 10 Hoàng Kim Châu, Cô Út 11 Lê Thị Cẩm”.

Trước khi cầm đũa gắp món ăn, rượu đào được rót tràn ly và mọi người cùng nhau nâng cốc để chúc mừng “10 năm Củi Ngo” và chúc mừng luôn sinh nhật các Củi Ngo 5 - 6 - 10 và U11. Vừa ăn vừa uống vừa trò chuyện vừa cười hả hê thật thoải mái. Đúng là một ngày đoàn tụ đúng nghĩa sau thời gian bị cấm cố và “bán cấm cố” trong suốt hơn ba năm trời vì Corona Virus. Trong Gia Đình Củi Ngo hầu hết đã về hưu từ khuya, chỉ còn hai trụ là đang còn tiếp tục đi cày là U12 Nghiêm Thị Hiệp và U14 Nguyễn Quý Bính. Có một điều đáng mừng hơn cả là từ Anh Cả Hiệp 91 tuổi xuống chú Út Cuối Bính 64 tuổi, người nào cũng khỏe mạnh, ăn được, uống được, nói được, cười được...và nhiều cái “được” khác nên mọi người đều rất mừng...

Đáng nhẽ sau khi ăn và uống no say thì mọi người kéo nhau ra phòng văn nghệ để cùng nhau ca hát như mọi khi vì “nửa gia chủ nam” đã chuẩn bị dàn karaoke, sáu cây đàn, một tập tựa trên ba ngàn bài ca, micro và tivi đã set up xong. Trừ ba cặp xin rút về sớm vì lý do tư vụ, số còn lại vẫn tiếp tục ngồi tại bàn ăn với “thức ăn chưa vơi” để tiếp tục chuyện trò lan man từ chuyện này sang chuyện khác rất ư là hào hứng. Rồi không biết từ động cơ nào đã bắc sang đề tài “Insurance” rất hấp dẫn mà hai thuyết trình viên chính là U7 Lê Thị Li và U13 Ngô Ánh Minh. Vì có thói quen, mình thường sau bữa ăn trưa là phải có 30 phút nằm nghỉ nên xin phép chị cô nương thuyết trình viên nằm nghỉ trên sofa ở một góc xa. Tuy thế vẫn nghe tiếng được tiếng mất vắng vắng bên tai của hai thuyết trình viên phân tích đủ mọi khía cạnh thuộc lãnh vực Insurance. Cho đến khi nghe tiếng cười thật lớn của một quý nương (không biết vì lý do gì) khiến mình tỉnh hẳn. Xem đồng hồ đã quá bốn giờ chiều nên bật vùng dậy bước đến chỗ có để sáu cây đàn. Anh chị em cũng bước theo. Nửa gia chủ nam khi đó lập tức lấy cây violin và đặt vào bên vai trái và tay phải cầm cây kéo đàn (không biết gọi là gì cho đúng) và bắt đầu ò e. Thì ra Huỳnh Hiếu

đang kéo bài “Mưa Chiều Kỷ Niệm” nghe ra cũng da diết lắm... *“nhớ chiều nào em đến thăm anh...hai bên đường phố đã lên đèn...mưa xuân giăng mờ trắng khung trời...ngồi bên nhau lưu luyến...mưa thấm ướt đôi bờ vai”*. Huỳnh Hiếu tâm sự: Hồi năm, một hôm U9 ghé thăm U2, hai người ra sau hè ngồi tâm sự gặp trời đổ cơn mưa nên cả hai ướt cả đôi bờ vai. Chỉ ướt vai mà thôi, còn những chỗ khác thì khô queo...nên bài hát “Mưa Chiều Kỷ Niệm” tả đúng y chang hoàn cảnh của U2 và U9 không chê chỗ nào được. Cũng vì thế mà khi tập kéo violin, U2 đã xách bài này ra

U 2
hết
cảnh

của
đang
đời
Tám
khi
Tám
Ảnh
tặng
vừa
mãi.
u
bó

tới kéo lui riết khiến U9 buồn nên phải mời leo lên lầu để kéo và nghe một mình...Chưa nha! Thấy U2 kéo violin, chị Sáu An “tức sinh tình” nên cũng vội cầm lấy cây đàn Banjo lên để đọc tấu bài “Xuân Và Tuổi Trẻ” nhạc sĩ La Hối khiến bà con đều tưởng mình bước vào mùa xuân... *“ngày thấm tươi bên xuân mới”*. Cũng cần phải nhắc thêm là anh Thái là người đến nhà chú Út 2 khá sớm nên thấy U2 đang sửa soạn dàn karaoke thì anh Thái yêu cầu để cho anh hát ngay bài “Tám Ngày Xưa” với lời ca *“Ngày nao em đến chơi tôi một chiếc hình. Ghi nhớ ngày chúng mình quen nhau. Năm tháng dài ngày sau ghi nhớ nét mi cong viền khóe mắt u hoài. Khóe mắt hoài làm xao xuyến lòng anh...”*. Tuy gần tám nhưng giọng ca của Tám Thái vẫn con sung

và truyền cảm lắm...điều đó có nghĩa là anh như đang đối diện với tấm ảnh để “thỏ thẻ” cùng ai đó đã tặng cho anh hơn nửa thế kỷ trước. Sau đó kẻ viết bài có gặp cô Út 6 để hỏi vụ tặng ảnh thì U6 cho biết: *từ ngày tui quen ông tui hồng có tặng ông tấm hình nào cả...đó là những tấm hình của những ai đó tặng cho ông ...mà không phải một tấm đâu nghe...nhiều cô tặng hình cho ông lắm...vì ông điển trai...* Thì ra là thế! Hết ý luôn...Thêm: Trong khi hai thuyết trình viên U7 và U13

thao thao bất tuyệt về vụ Insurance thì cô con gái của U2 và U9 mang đặt lên bàn ba khay thực phẩm thuộc loại “ăn chơi”. Đó là món **bánh tiêu** (*ăn vô bụng là bánh biến mất tiêu – không biết giải thích như vậy có đúng hay không?*). Bánh tiêu hình như xuất xứ từ các thím Ba Tàu. Món thứ hai gọi là **bánh da lợn**. Kể viết bài tò mò hỏi các đấng nữ nhi bánh này xuất xứ từ đâu và được trả lời là bánh của người Miền Nam. Thắc mắc: Miền Nam gọi là heo chứ không gọi là lợn, vậy thì có sao??? không ai trả lời được nên chú Út Chót tên Bính bèn mở laptop ra để tra

cứu. Kết quả: Đúng là món bánh của dân Nam Bộ nhưng người thưởng thức nhiều lại là dân Bắc Bộ “đạo mới di cư vô Nam 1955”. Họ thích xơi món bánh này nên gọi là **bánh da lợn**, một số gọi là **bánh da nợn** cho dễ phát âm ...Món thứ ba là **bánh chuối chiên**, món này bảo đảm trăm phần trăm của dân Nam Bộ.

Kể ra thì khá lâu Gia Đình Củi Ngo mới có cuộc đoàn tụ họp mặt “xôm tụ” như thế. Ăn uống thì no nê. Chuyện trò thì hả hê. Không chỗ nào chê. Kể viết bài này được xếp hàng thứ 10 trong Gia Đình Củi Ngo và được giao cho công việc “vừa viết vừa lách”. Đáng lẽ bài này phải được viết ngay nhưng vì tính “đa đoan” nên bài viết chậm. Vả lại hôm họp mặt thấy nhiều người cầm xe phôn chụp lia lịa từ đầu mùa đến cuối mùa. Mình có yêu cầu gửi hình để cho vào bài nhưng chờ mãi chỉ nhận được chưa tới 10 tấm hình của chị Sáu An, còn lại là một số của tác giả. Thôi thì có ít coi ít cũng vui...chút chút... Cuối cùng: Trước khi chia tay ra về sớm, anh hai Trần Ngọc Toàn và Út Bốn Trần Kim Quỳ tuyên bố: **“Hội Xuân Củi Ngo” sẽ được tổ chức tương bưng tại tư gia của bốn chủ**. Ngày giờ sẽ được “hai gia chủ” thông báo trên các hệ thống truyền thanh và truyền hình sau. Bà con nhớ theo dõi để biết mà ghi danh tham dự.

Đúng 5 giờ chiều những người còn lại chia tay ra về và trên tay mỗi người đều xách toong teeng một gói thức ăn đủ loại hương vị Trung Nam Bắc...Kỳ...Trời vẫn không có nắng. Cũng không có mưa. Mùa thu đã đến...

Phong Châu

Tháng 11 – 2023

2 thuyết trình viên Insurance 7 Li & U13 Minh

